

årligen upprätta de i § 4 af Kongl. förordningen den 24 September 1861 föreskrifna räkningar samt först vid myndlingens myndigblifvande vara skyldig att för förmynderskapet redovisa.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1874.

Pehr Pehrson
från Stockholms län.

N:o 176.

Af Herr Pehr Pehrsson: Om förhöjning i ordinarie folkskolelärares aflöning.

Bland statens annars i allmänhet väl eller åtminstone hjälpligt aflönade tjänstemän hafva folkskolelärarne ända till senaste tiden varit ganska styfmoderligt lottade. Med anledning af sistlidne Riksdags underdåniga framställning i ämnet har visserligen genom Kongl. kungörelsen den 2 September nästförflutna år blifvit bestämdt, att ifrågavarande tjänstemäns löner från och med innevarande års början skall utgöra 500 R:dr om året samt efter fem års, såsom oförvitlig vitsordad tjänstgöring utgå med 600 R:dr årligen; men under nuvarande förhållanden, då prisen på lifsförnödenheter af alla slag ej mindre på landet än i staden stigit i den grad, att Kongl. Maj:t i sin till denna Riksdag aflåtna nådiga proposition om statsverkets tillstånd funnit sig böra äska s. k. dyrtidstillägg för en mängd andra embets- och tjänstemän, uppgående till sammanlagdt närmare fyra millioner R:dr att utgå redan under innevarande år, torde det knappast kunna förnekas, att det förstnämnda beloppet är, för det der-

med afsedda ändamålet: beredande åt folkskoleläraren af en behofven motsvarande anständig bergning, alldeles otillräckligt, viljan och förmågan att hushålla med de små tillgångarne må vara huru stor som helst. Folkskolelärarne hafva i allmänhet ej heller tillfälle att genom enskild undervisning eller på annat sätt bereda sig ökade inkomster; räcka ej dessa till deras eget och familjens nödtorftiga underhåll, så måste de antingen lida nöd eller ock anlita andra bättre lottade medmänniskors hjälp; det ena såväl som det andra är endast en nödfallsutväg, som ej länge kan gås, utan snart nog leder till fullkomlig ruin både i moraliskt och fysiskt hänseende. Statens eget välförstådda intresse, det för honom så ytterst maktpåliggande uti det uppväxande släktets uppfostran till goda och nyttiga samhällsmedlemmar, kräfver dessutom — och denna omständighet torde vid fastställandet af folkskolelärarnes aflöning väl böra be- hjertas — att de personer, som fått sig detta uppfostrarekall anförtrodt, ostörda af omsorgen för beredandet af medel för sin ekonomiska existens, kunna egna sig åt det viktiga kall, som de valt.

På nu anförda grunder föreslår jag värdsammast, att Riksdagen behagade besluta,

att vid folkskolorna anställde ordinarie lärare skola från och med innevarande års början åtnjuta i årlig lön dels in natura, dels i penningar 600 R:dr R:mt.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1874.

Pehr Pehrsson
från Stockholms län.